

den samme Sagfører vil jo ogsaa kende bedst til dem. Dette er en saare ekstraordinær Foranstaltning, at der meddeles en Mand som Ofsensfeldt fri Proces i 29 af ham anlagte Forbudssager mod Fisserne — naar jeg nævner 29, vil jeg ikke indstaa for, at Tallet dermed er udtømt, thi det kommer stadig ny, om ikke hver Dag saa dog hyppig, og Ofsensfeldt faar stadig fri Proces i dem alle, saa det kan gerne være, at der er flere, men mindst 29 kan jeg under alle Omstændigheder sige, at der for Tiden er — det er som sagt en saare ekstraordinær Foranstaltning, det er en saa, hvad skal jeg falde det, en saa stærk Tagen Parti — jeg vil ikke dermed have sagt noget, som kan saare Amtmanden — en saa stærk Tagen Parti i civile Sager for en enkelt Part, der dog ikke er nogen Smaamand, mod en Række Fisserne, som ere Smaamænd, at jeg ikke kender noget andet Eksempel derpaa. Jeg har set, at man bevilger fri Proces til dem, som kunne skaffe Attest for, at de ikke selv have Raad til at føre saadanne Sager, der ere dem af Interesse, men jeg har ikke nogenfinde set, at man meddeler en Mand, som der er Tale om at give en Erstatning af 300,000 Kr., og som vel altsaa ikke kan kaldes nogen Smaamand, fri Proces i en Række Sager mod Smaafolk. Disse Sager procedere vi nu paa der, og vel at mærke, hvad jeg atter skal tilbagefalde i Erindringer, den Fortolkning af Højesteretsdommen af 27de November 1889, hvor paa disse Sager hvide, have vi ikke faaet Lov til at bringe ind for Højesteret. Vi have ikke alene ikke kunnet opnaa fri Proces for Fisserne, men ikke en Gang den fornødne Summabevilling til at faa Spørgsmaalet op for Højesteret have vi kunnet opnaa. Saaledes staar altsaa Forholdet nuovre i Randers paa en Fortolkning af en Højesteretsdom, som jeg tror, at enhver, selv om han kun er Lægmand, maa finde aldrig kan være rigtig; paa en saadan Fortolkning af en Højesteretsdom knuser man Fisserne derovre, meddeler deres Modpart i hunkens fri Proces i Forbudssager, saa at han kan tage deres Redskaber fra dem. Vi procedere nu, og vi have søgt at indrette vor Procedure saaledes, at Sagerne kunne komme for Overretten og komme for Højesteret uden Summabevilling. Men hvorfra skulle Fisserne tage de Penge, som høre til for at føre en saadan Mængde Sager frem? Maa- ske jeg for mit personlige Bedkommende maa gøre en Bemærkning. Der var tidligere fra forskellige Sogneraad indgivet Begæring til Amtsrådet om, at de til Fissernes Sager maatte tilskyde et Bidrag, jeg tror ikke, det var mere end 30 Kroner eller noget saadant,

og da denne Begæring kom for i Amtsrådet, satte Amtmanden sig meget stærkt derimod og tillod sig den Gang at sige — Amtsrådets Møder holdes jo for aabne Døre — at man skulde ikke bryde sig om, hvad Prokurator Leth, som førte disse Sager, sagde, thi han gif kun ud paa at tjene Penge ved dem og brød sig sikkert kun lidt om, hvorledes Udsaldet blev. Det blev saa kort efter opløst i et lokalt Blad i Randers, at Prokurator Leth havde ført disse Sager gratis for Fisserne uden at beregne sig noget Honorar og havde lovet at gøre det, og saaledes er Stillingen ogsaa nu; paa denne Maade føres fremdeles fra min Side Sagerne for Fisserne. Jeg har troet det rigtig at indskyde denne Bemærkning for mit personlige Bedkommende, fordi jeg tror, at det kan have nogen Betydning, at man ved, hvorledes dette forholder sig. Naar jeg nu altsaa maa anbefale det høje Ting at stemme for denne Indstilling, som her er Tale om, og da navnlig altsaa henviser disse Forhold til den højtærede Indenrigsministers Under- søgelse og Overvejelse, saa er det en Selvfølge, at jeg i Dag ikke kan vente og ikke venter noget som helst Svar af den højtærede Minister paa det, som jeg nu har talt om. Jeg vil gentage, hvad jeg lejlighedsvis bemærkede i Anledning af den Forespørgsel, som jeg har faaet Til- ladelse af det høje Ting at stille til den højtærede Indenrigsminister angaaende disse Forhold, at jeg er fornøjet, naar Inden- rigsministeren blot vil svare, at han vil tage disse Forhold under alvorlig Over- vejelse, og det er da mit Haab, at denne Overvejelse vil føre til tilfredsstillende For- holdsregler. En af de Forholdsregler, som jeg skal bede den højtærede Indenrigsminister interessere sig for, og ogsaa den højtærede Justitsminister, som det forekommer mig, jeg ser er til Stede, jeg vilde gerne hen- vende et Par Ord til den højtærede Justits- minister, som jeg ser er til Stede, og det var da disse, at Justitsministeren vil i For- ening med sin Kollega, Indenrigsministeren, ogsaa tage under Overvejelse, hvorvidt der ikke maatte være Anledning til, naar vi komme igen fra Fisserne i Randers, saa at meddele dem den fornødne Summabevilling, om saadant skulde udfordres, til at komme til Højesteret for at faa en Fortolkning af Højesteretsdommen af 27de November 1889. Jeg har netop — jeg ved ikke, om den højt- ærede Justitsminister har været saa længe til Stede — udbilket, hvorledes denne Højesteretsdom hidtil er fortolket paa en Maade, der er til største Skade for Fisserne og efter hvad jeg maa antage, ganske ander-